

Posudek školitele na bakalářskou práci

Jan Schneider: Zbraně z doby laténské v Čechách. Univerzita Pardubice, Filozofická fakulta. 2012.

65 str. textu, 17 str. příloh

Bakalářská práce se věnuje problematice zbraní doby laténské, které jsou nalézány na území Čech.

Jedná se o druhou verzi práce, prvá byla mnou, jakožto školitelem, odmítnuta, neboť ji diskvalifikovala skutečnost, že byla z velké části vytvořena hromaděním doslova opsaných pasáží z odborných publikací. Finální podoba práce mně nebyla v dostatečném předstihu předložena, což se opakovalo i aktuální verze, která je předmětem tohoto posudku.

V předkládané bakalářské práci je dodržena dohodnutá osnova i její formální struktura. Informace převzaté z odborné literatury jsou již upraveny a citovány v akceptovatelné podobě. Formálně jsou také naplněny i cíle práce, jimiž měla být rešerše současných poznatků, vytvoření katalogu a databáze archeologických lokalit s nálezy laténských zbraní v Čechách a jednoduché statistické vyhodnocení shromážděných dat.

Nicméně předkládaná nová verze práce stále vykazuje celou řadu formálních i věcných pochybení, která by bylo možno v případě časové rezervy eliminovat. Je také s podivem, že autor nezohlednil některé důležité výtky v posudku oponenta první verze jeho práce, který měl k dispozici.

V úvodu bakalářské práce autor stručně charakterizuje dobu laténskou a problematiku úlohy zbraní v lidské komunitě. Následně spíše povrchně naznačuje cíle, které mají být v práci dosaženy a způsob jejich naplnění. Ve třetí kapitole se zabývá obdobím latěnu z hlediska přírodního prostředí, nastiňuje základní chronologickou strukturu této vývojové periody, přičemž ovšem prezentuje pouze původní chronologické třídění Jana Filipa. Pro definici jednotlivých vývojových etap, které jsou poněkud nešťastně zahrnuty pod termínem „dějiny osídlování“, využívá Jan Schneider téměř výhradně pouze encyklopedii J. Waldhausera. Pasáže o pohřebním ritu patří mezi kvalitnější segmenty práce, nicméně některá sdělení budí rozpaky („*Zcela výjimečně byly do hrobů ukládány i jiné předměty, to však velice zřídka*“).

Kapitola 4. o keltském vojenství je postavena opět na velmi omezeném množství použité literatury, konkrétně na dvou monografiích. V 5. kapitole, věnované výrobě zbraní, je počet citovaných prací rozšířen na tři.

6. kapitola, nazvaná „Keltské zbraně – kontextuální analýzy“ patří naopak opět k povedenějším částem práce. Určité rozpaky ovšem budí např. početní závěr na konci prvního odstavce subkapitoly 6.2.1., zbytečné jsou i opakující se informace vztahující se k antropomorfním mečům. Snaha autora o transkripci publikovaných informací jiných autorů někdy způsobuje kontradikci. Je tomu např. v případě pasáže o štítech, kde je nejprve uvedeno, že největší exemplář nalezený v Čechách měří ca 124 cm, následně je sděleno, že hrobová jáma pro pohřeb bojovníka mohla být menší než štít. Tento rozpor řeší původní sdělení J. Waldhausera, který nemluví o velikosti, nýbrž šířce hrobové jámy.

Základem práce a vlastním přínosem autora měl být katalog lokalit doby laténské se zbraněmi a statistické zhodnocení dat, která tento katalog soustředí. Obsaženo je přes 220 lokalit, nicméně informační potenciál katalogu budí určité rozpaky, neboť je

nejednotný, informace k jednotlivým lokalitám jsou kvalitativně těžko srovnatelné a někdy evidentně zkreslené a zavádějící, některé lokality by ani být zařazeny neměly (namátkou Dýšina, Maňovice, Minice?, Praha 5 – Jinonice, Senice, Stradonice, Židovice atd.). V katalogu je také použito jiného způsobu citování než v ostatních kapitolách práce.

Je logické, že z takto heuristicky nedokonalého celku je velmi obtížné dojít k nějakému průkaznějšímu zobecnění. Autor se o něj pokusil v subkapitole 6.4 a prokázal, že je schopen grafické sumarizace dat, která jsou soustředěna tabulkách, jež jsou umístěny v příloze práce a vycházejí z katalogu. V závěru práce pak Jan Schneider stručně verbálně popisuje, co je již sděleno graficky.

Po stránce stylistické a gramatické je práce spíše nadstandardní, i když samozřejmě není bez chyb (osady se zakládali – str. 3; př. místo např. – str. 10; anachronické anthropo – str. 16 nebo superposice). Zaujme též termín „keltologové“ na str. 27.

Shrnutí

Práce je z velké části tvořena textem, který představuje pouhé převzetí již publikovaných informací a závěrů. Hlavní cíl práce, katalog, byl naplněn, otázkou zůstává, v jaké podobě. Také zhodnocení soustředěných dat bylo provedeno. Formálně tedy práce patrně vyhovuje nárokům, které jsou kladeny na bakalářské práce. Proto doporučuji připustit ji k obhajobě a o jejím hodnocení stupněm dobře či nedostatečně rozhodnout v rámci její ústní obhajoby.

V Praze dne 24.5. 2012

doc. PhDr. Luboš Jiráň, CSc.